

**Basın Duyurusu
2 Ekim 2020**

**Çocuk Vakfı 5 Ekim Dünya Çocuk Günü Nedeniyle
2020 DÜNYA ÇOCUK GÜNÜ TÜRKİYE BİLDİRİSİ YAYINLADI**

2020 Yılıın Bildirisini şair Hüseyin Akın yazdı.

Çocuk Vakfı, her yıl Dünya’da Ekim ayının ilk Pazartesi kutlanan Dünya Çocuk Günü nedeniyle şairlerin yazdığı bildirisini yayınlıyor. Bu yılın Türkiye bildirisini, Covid-19 salgınının dünyamızı kuşattığı günlerde koronavirüse karşı verdiği mücadelede sağlığına kavuşan şair Hüseyin Akın kaleme aldı.

**ÇOCUK VAKFI
DÜNYA ÇOCUK GÜNÜ TÜRKİYE BİLDİRİSİ**

HER ÇOCUK GELECEĞE KURULAN BİR CÜMLEDİR
Hüseyin Akın

Her dünyaya gelen gibi asude bir bahçeye açtık gözlerimizi. Ne beton ne plastik ne sentetik; önce gökyüzünün işaret ettiği bahçeye doğduk. Yerle gök arası boşluk biz salınalım diye vardı. Çok geçmeden anladık ki dünya bir çocuk için çok büyük ve çok fazla bir yerdi. Fazlalık ve ağırlıklarını yele verip bizi göğüs boşluğuna misafir etti. Çocuğun ve çocukluğun dünyası ile dünyanın çocukları aynı bahçede toplanmıştık. Dünya artık bembeyaz bir kâğıda karakalem çizdiğimiz şekiller kadardı. Ne çabuk büyüme telaşı ne yorumlanmaya muhtaç rüyalar. Ağaçlarla, kuşlarla, çiçeklerle yaşıt, inişlerle ve yokuşlarla akrandık.

Zemin kaydı, gök ansızın üzerimizden çekildi. Yeryüzü korunaksız bir yere dönüştü. Daha çok tüketmek, daha fazla kazanmak için birileri bahçemizi tarumar etti. Kuş cıvıltılarını, zamanın kelebek dokunuşuyla avuçlarımıza konuşunu, yaşama sevincimizi piyasaya tahvil ettiler. Sonra mı? Salıncıklarımızın önü uçurum, arkası boşluk.

Belli ki bütün bunlar yaşamayı onların istediği gibi sökemediğimiz için başımıza geldi. En büyük düşüncesizlikleri çocukluğun insan olmaya dipdiri, taze bir başlangıç olduğu gerçeğinden habersiz olmalarıydı. Doğanın dilini yanlış tercüme ettiler, yaşadığımız bahçe adımlarımızı yuttu. Kuruyan bahçemizle uyutulan ve unutulmuş çocukluk mevsimimiz aynı anda vurdu kıyılarımıza. Savaşların, işgal ve sömürü ağlarının en büyük kurbanı yürekleri dağılayan minik bedenlerdi.

Dünya şimdilerde kendine bol gelen elbiseyi hiçbir şiraze gözetmeksizin çocuklara giydirmek için dayatıyor. Yetişkin bireyin manzarası, muhteşem bir maziye cılız bir gelecek uğruna feda edip peşkeş çekmesine ne kadar çok benziyor. Muhayyel ve kurgusal bir gelecek için kazanılmış topraklarını gönüllü olarak elinden çıkarmaktan daha büyük bir aymazlık olabilir mi?

Bir çocuğun en temel insani hakkı çocukluğunu bütün doğallığıyla yaşayabilmesidir. “Ev”, “pencere”, “sokak” ve gökyüzü” asude çocukluk bahçesinde oynadığımız saklambaç oyunun gizemli köşeleriydi. Evden bakınca sokak, sokaktan bakınca gökyüzüne sobelenirdik. Şimdi ev yalnızlık, pencere kör bir ayna, sokaklar tehlikeli ve gökyüzü betondan barikatlara teslim.

Güzel ve aydınlık bir geleceğe büyümek her çocuğun doğuştan getirdiği hakları arasındadır. Sadece fırsat eşitliği değil, sevilme, sevinme ve hayatın en doğal varlıkları olma ayrıcalığına sahip olma yönünden de çocuklar arasında farklı muameleyi çağrıştıracak yaklaşımlarda bulunulamaz.

Hayat çarkının çekip çevrilmesinde ilk önde gelen şey çocukların ve çocukluğun yüksek yararlarıdır. Sağlıklı bir yetişkinlik ancak çocukluk çağının bu güvencelere kavuşturulması ile mümkündür. Her çocuk geleceğe yönelik kurulan bir cümledir. Bu hakikatin bilincine ulaşmış olan milletler çocukların dünyaya yönelik fikirlerini almayı da ihmal etmezler. Bütün dünya çocuklarının hayata dair en kuşatıcı öngörüsü ise “yeryüzü bahçesinin bir şantiye olmazdan evvel bir oyun alanı” oluşudur.

Çocukların hayal dünya sahalarının dev proje alanlarına dönüştürülmesine izin vermeyelim. Bünyeleri tam oturmadan tarımda, sanayide ve hizmet sektörlerinde fiziksel yüklemelere maruz bırakılarak küçük yaşta emek sömürüsü ile tanışan çocuk işçileri ekonominin dişlileri arasından çekip çıkaralım. Başı sonu belirsiz bir koşuyu “başarı” diye adlandırarak sürekli sağında solunda hizalanmış olan akranlarını geçmeye şartlandırılmış bir kuşağın kazanan değil, ancak yiten ve yitiren bir kuşak olacağı açıktır.

Modern dünya kıtlık, yoksulluk, hastalık ve savaşlar karşısında çocukları koruyamamaktadır. İstismar, fiili ve psikolojik şiddet, aile parçalanmaları karşısında yaşanan travmalar ve küçük yaşta evlilikler gibi çocukları kuşatan daha birçok olumsuzluk çağdaş dünyanın gözleri önünde gerçekleşmektedir.

İnsanlığı tehdit eden Küresel Covid-19 salgını yetişkinler kadar çocukları da direkt ya da dolaylı olarak etkilemektedir. Bazı kitle iletişim aygıtlarının virüse dair kullandıkları dil, çocuklarda korku ve endişe oluşturmanın yanı sıra onların en doğal hakları olan sokağa çıkma ve eğitim özgürlüklerini önemli ölçüde sınırlamaktadır. Çocukların tabiat ve çevre ile kuracakları sağlıklı ilişki için sağlıklı bir ortamın acilen oluşturulması gerekmektedir.

Olup bitenin olup bitmemesi için bütün dünya insanları olarak hepimize sorumluluklar düşmektedir.

Nasıl gökyüzü, ay, güneş ve bulutlar hepimizinse çocuklar da herkesindir. Çözüm kendinden geriye gitmekle, çocuklukla varır insan. Çözüm bu birikimin yağmalanmasına karşı durmakla mümkündür. Çocukların hayalleriyle süsledikleri dünya resmine lütfen biraz daha yakından bakalım. Sürüldüğümüz bahçeye yeniden geri dönmek, kaybettiğimiz içtenlik ve sahici dili yeniden bulmak için.

Ezbere yaşamak üzere yola çıktığımız bu dünyada çocukların haklarını çiğnemenen bir hayata sahip çıkmak hiç de zor olmasa gerek.

Çok değil, bir çocuk gülüşü bile dünyanın kalbini ısıtmaya, savaşları bitirmeye yetecektir.

Kin, nefret, haset gibi virüslerin insanlık için en az Koronavirüsü kadar tehlike arz ettiğini unutmadan, dünyayı çocuk odaklı anlama ve yorumlamanın yollarını bir an önce bulmamız yeryüzünü daha yaşanılır kılacaktır.

Hüseyin Akın

Hüseyin Akın 1965 Sinop (Türkeli) doğumlu. Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesini bitirdi. Özülke ve Kırknar dergilerinin Genel Yayın Yönetmenliğini yaptı. İkinci Yazıları, Kırklar, Hece, Dergâh, Karabatak, Mahalle Mektebi Türk Dili, Varlık ve Çeto gibi dergilerde yazdı. Köşe yazarlığı yaptı. Bazı şiirleri Farsça 'ya çevrilip yayımlandı. 2014 TYB Deneme Ödülü'nü, 2017 Eskader Şiir Ödülü'nü aldı.

Eserlerinden bazıları:

Şiir: Sevmek Karanfil ve Kiraz (Şiir/1997) *Ay Tanığım Olsun* (şiir / 1998) *Çöl Vaazları* (şiir / 2001)

Kumaştan Çalan Terzi (şiir / 2003) *Ömrümün Kısa Günü* (şiir / 2011) *Yan Tesir* (şiir / 2017) *Toplu Şiirler (1988-2011)* (2014) *Babam İle Mercedes* (2020)

Deneme: *Deneme Yanılma* (2003) *Kitabım Çıktı Alınmayın* (2006) *Geçmiş Günler Matinesi* (2007) *Canlı Renkler* (2010) *Kaybolmak İçin Nereye Gitmeli* (2014) *Yalan Dünyanın Yanlış İşleri* (2014) *Hu Dönüşü* (2014)

Bana Öğretmenini Söyle (2019) *Tespiçi Dükkânı* (2017) *Menkul Kanaatler Borsası* (2019) *Unutmanın Sildiği Resimler* (2020)

Hikâye: *Hepsi Hikâye* (2007)

Şehir-Anı: *Ayağımda Kırk Numara Kâğıthane* (2010) *Kastamonu'nun Çanakkale Kahramanları* (2007) *İyi Kalpli Üvey Ana: Ankara* (2016)

Sokak Sosyolojisi: *Ateistler İçin Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi* (2005)

Biyografi: *Bir İnanç Adamı: Mehmet Âkif İnan* (2016)

Röportaj: *Benden Söylemesi*. (Hazırlayan: Osman Özbahçe) (2019)